

การศึกษาเรื่อง การคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดอาญา: ศึกษาเฉพาะกรณีการทำแผนประทุษกรรมประกอบคำรับสารภาพ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อเป็น การศึกษาแนวคิดและวิวัฒนาการในการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นผู้ต้องหา ในคดีอาญาตามหลักสากล 2) เพื่อเป็นการศึกษาถึงกระบวนการยุติธรรมในชั้นสอบสวน สำหรับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดอาญาของประเทศไทย 3) เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหา การทำแผนประทุษกรรมประกอบคำรับสารภาพกับการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน ที่กระทำผิดอาญา 4) เพื่อศึกษาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติจัดตั้งศาล- เยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว ในส่วนที่เกี่ยวกับเด็ก และเยาวชนในการจัดทำแผนประทุษกรรมประกอบคำรับสารภาพ

ผลวิเคราะห์ พบว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบการทำแผนประทุษกรรมประกอบ คำรับสารภาพของต่างประเทศ ประเทศสหรัฐอเมริกาจึงจัดให้มีการทำแผนประทุษกรรม ประกอบคำรับสารภาพภายในห้องสอบสวนโดยบันทึกภาพเป็นวิดีโอไว้ ซึ่งต้องกระทำ ต่อหน้าบุคคลอื่นที่ไม่ใช่พนักงานสอบสวน เช่น นักสืบ หรืออัยการ และให้ลงชื่อเป็น พยานบันทึกการทำแผน ประเทศอังกฤษจะคำนึงถึงเรื่องความปลอดภัย และการกระทำ ในลักษณะประจานเป็นหลัก หากมีการกระทำที่เป็นการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิก-

ลักษณะ หรือความประพฤติของผู้ต้องหา อันมีผลต่อการครอบงำในการตัดสินใจของ คณะลูกขุน ซึ่งอาจทำให้เกิดอคติกับผู้ต้องหา ย่อมส่งผลให้เกิดความไม่เที่ยงธรรมในการ พิจารณาคดี ประเทศเยอรมนี จะไม่ยอมให้มีการทำแผนประทุษกรรมประกอบคำรับ สารภาพและการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ เพราะเห็นว่าการกระทำนั้นเป็น การละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างชัดแจ้ง ซึ่งเป็นสิทธิขั้นมูลฐานที่ติดตัวมากับมนุษยชาติ ทุกคน เพราะชาวเยอรมันให้ความสำคัญกับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

การวิเคราะห์แนวทางการทำแผนประทุษกรรมประกอบคำรับสารภาพกับการ ชั่งน้ำหนักพยานในชั้นพิจารณาคดีของศาลการทำแผนประทุษกรรมประกอบคำรับภาพ ก็เป็นพยานหลักฐานที่เป็นส่วนหนึ่งของคำรับสารภาพเท่านั้น หากไม่มีพยานหลักฐาน แวดล้อมอย่างอื่นให้ศาลเชื่อ โดยปราศจากข้อสงสัยว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดจริง ยังไม่เพียงพอที่จะฟังลงโทษจำเลยได้ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4314/2544

การวิเคราะห์ปัญหาการทำแผนประทุษกรรมประกอบคำรับสารภาพกับการ คู่ครองสิทธิเด็กและเยาวชนตามหลักสากลและของไทย ยังคงมีข้อบกพร่องบาง ประการที่ยังคงต้องมีการปรับปรุงแก้ไขต่อไป จนกว่าจะสมบูรณ์ เช่น การจัดทำแผน ประทุษกรรมประกอบคำรับสารภาพกรณีของเด็กและเยาวชนเป็นผู้กระทำผิด ที่มีลักษณะ ไม่ถูกต้องตามหลักสากลซึ่งเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ อีกทั้งยังไม่ได้ให้ความ คู่ครองผู้ต้องหาที่เป็นเด็กและเยาวชนในการจัดทำแผนประทุษกรรมประกอบคำรับ สารภาพที่ดีเท่าเทียมกับหลาย ๆ ประเทศ

ดังนั้นจึง ไม่ควรมีการจัดทำแผนประทุษกรรมประกอบคำรับสารภาพ หรือการ นำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ โดยระบุห้ามไว้ให้ชัดเจนไว้ในพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวกลางและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีการจัดทำแผนประทุษกรรมประกอบคำรับสารภาพ หรือนำชี้ที่ เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ ในกรณีที่ผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญานั้นเป็น เด็กหรือเยาวชน หากมีการดำเนินการจัดตอบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว ห้ามมิให้ศาลรับฟัง การจัดทำแผนประทุษกรรมประกอบคำรับสารภาพนั้นเป็นพยานหลักฐาน มาประกอบ- การพิจารณาพิพากษาคดี เพื่อลงโทษเด็กและเยาวชนนั้น

The objectives of this thesis are to study (1) the conceptual framework and historical evolution of the protection of the rights of children and adolescents committing criminal offenses on the basis of a survey of relevant international legal principles; (2) Thailand's justice process at the investigative stage for children and adolescents committing criminal offenses; (3) the analysis of problems of reenactment of actions at the crime scene as a supplement to the confession vis-à-vis the protection of the rights of children and adolescents committing criminal offenses; and (4) advancing guidelines for amending the Act for the Establishment of the Central Juvenile and Family Court and the Proceedings for Juvenile and Family Cases in the section

regarding children and adolescents in the reenactment of actions at the crime scene as a supplement to the confession.

A comparative analysis of the reenactment of actions at the crime scene as a supplement to the confession in foreign countries reveals the following: The United States of America allows the reenactment of actions at the crime scene as a supplement to the confession in the investigation room using video recording in front of other people who are not investigating officers such as detectives or prosecutors and who attest they have witnessed the reenactment by signing relevant documents. Britain would be more concerned with safety and views the action as intentionally defamatory. Any actions leading to publicizing deleterious information concerning the defendant's personality or behavior which could influence members of the jury to harbor bias against the defendant would constitute judicial unfairness. Furthermore, Germany would not accept the reenactment of actions at the crime scene in supplement to the confession because it sees the action as an obvious violation of human rights, basic rights attached to all human beings. In this instance, the German people pay attention to human dignity.

An analysis of the guidelines in the reenactment of actions at the crime scene as a supplement to the confession and the weight of witnesses in the court proceedings finds that evidence constitutes only part of the confession. Without other circumstantial evidence to convince the court without any doubt that the defendant actually committed a crime, the court will find it

insufficient as grounds for punishing a defendant as seen in the judgment of the Supreme Court number 4314/2544.

An analysis of the problems of reenactment of actions at the crime scene as a supplement to the confession and the protection of the rights of children and adolescents in view of international legal principles and those of Thailand reveals flaws that need to be corrected through amendment. This is the case with the reenactment of actions at the crime scene as supplement to the confession in cases in which the defendants were children or adolescents. In such cases, reenactment does not follow international legal principles and does not protect children and adolescents who commit crimes. This fault should be corrected both in Thailand and abroad.

Therefore, the reenactment of actions at the crime scene in supplement to the confession or the indication of the crime scene in supplement of the confession should be eliminated in cases in which defendants are children or adolescents. This should be clearly specified in the Act for the Establishment of the Central Juvenile and Family Court and the Proceedings of Juvenile and Family Cases B.E. 2534 (C. E. 1993) which would forbid government officials from forcing the reenactment of actions at the crime scene as a supplement to the confession or to indicate the crime scene as a supplement to the confession in cases in which the defendants are children or adolescents. Such performances would be considered in violation of said act. Therefore, the court would not consider the reenactment of actions at the crime scene in supplement to the confession as putative evidence that can be used in court proceedings considering what punishment should be meted out to children or adolescents under judgment.